

อ่างทองนาฏดุริยางค์สาร

วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม
ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒ ประจำเดือน สิงหาคม - ตุลาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๓

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานคำขวัญวันแม่แห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๓ ความว่า

“รักเอयरักลูก

แม่จึงปลูกคุณธรรมให้รักษา

รดความรักพรวนความดีมีเมตตา

ลูกเติบโตใหญ่แทนคุณค่าของแผ่นดิน”

วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒ ประจำเดือน สิงหาคม-ตุลาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๓

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเผยแพร่ ข่าวสาร ความรู้ กิจกรรมและผลงาน ของวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง
๒. เพื่อเผยแพร่ผลงานของครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน
๓. เพื่อเป็นสื่อกลางอันดีระหว่างบ้าน วิทยาลัยฯ ชุมชน ทั้งยังเป็นการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาวิทยาลัยฯ

ที่ปรึกษา

นายสมภพ เขียวมณี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ฯ
 ดร.สุพจน์ สุภาพ รองผู้อำนวยการฯ ฝ่ายวิชาการและงานวิจัย
 นายสายันต์ เถกิงศรี รองผู้อำนวยการฯ ฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา
 นายพินิตร์ กลับทวี รองผู้อำนวยการฯ ฝ่ายบริหาร
 นางสาวรัชฎาภรณ์ จันทร์ทอง รองผู้อำนวยการฯ ฝ่ายนโยบายและแผน
 นางสาวชุตติพันธ์ ภูเจริญวัฒน์ รองผู้อำนวยการฯ ฝ่ายศิลปวัฒนธรรม
 นายจรรุชา จันทสิโร หัวหน้าภาควิชานาฏศิลป์
 นางสาวนุกิจ สุขสวัสดิ์ หัวหน้าภาควิชาศึกษาทั่วไป
 นายดิวิวัฒน์ ภาคฐิน หัวหน้าภาควิชาดุริยางคศิลป์
 บรรณาธิการ : นายอภิวิชญ์ เหล่าอัน

กองบรรณาธิการ

นายชำนาญ แก้วสว่าง นางนงลักษณ์ เขียวมณี
 นายอำนาจ อาจมังกร นายมนตรี สุขกลัด
 นางสาวศิริพร ชาดยานนท์ นางสาวกรรณิการ์ เสวะนา
 นายวรกิตต์ หยกประดิษฐ์ นายชัยทัต โสพระขรรค์ นายธนภัทร ทองระย้า

ภาพถ่าย : นางนงลักษณ์ เขียวมณี ,นางสาวนุกิจ สุขสวัสดิ์, นายกิตติพงษ์ จันทร์สมุทร

พิสูจน์อักษร : งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

สารบัญ

- บรรณาธิการแถลง.....๑
- แนะนำบุคลากรใหม่.....๒
- แสดงความยินดีกับมหามบัณฑิต.....๒
- แสดงความยินดีกับบุคลากรของวิทยาลัยฯ.....๓
- วิธีการศึกษาดนตรีของไทย.....๕
- การจัดการเรียนการสอนในยุค ๔.๐.....๖
- ลิลิตพระลอ-โคกนาฏกรรมแห่งความอาฆาต.....๗
- เทคนิคการสอนโขนยักษ์.....๘
- ศิลปะเพื่อชีวิต.....๑๐
- เกร็ดความรู้เพลงฉิ่งข้างประสาธนา.....๑๑
- มงคลสูตรคำฉันท์ วรรณคดีคำสอนเพื่อเยาวชน..๑๒
- Learners should go along with Learning Autonomously.....๑๓
- ประมวลภาพกิจกรรมต่าง ๆ.....๑๖

บทบรรณาธิการ

พบกันอีกแล้ว...สำหรับอ่างทองนาฏดุริยางคศาสตร์ ฉบับที่ ๒ หลังจากผ่านวิกฤตโควิด ๑๙.. วิทยาลัยฯ ได้เปิดทำการเรียนการสอนภาคเรียนที่ ๑ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา ได้รวบรวมผลงาน กิจกรรม เกียรติคุณของวิทยาลัยฯ ประกอบไปด้วยผลงานครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา เป็นเดือนที่สำคัญของปวงชนชาวไทย คือวันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง และวันแม่แห่งชาติ เป็นเดือนแห่งความรักของแม่มีต่อลูก และกิจกรรมต่าง ๆ มากมายของวิทยาลัยฯ สุดท้ายเดือนตุลาคม เป็นเดือนแห่งความทรงจำที่คนไทย หรือแม้กระทั่งคนทั่วโลกต่างรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณของ รัชกาลที่ ๙ วันคล้ายวันสวรรคต พระองค์ทรงเป็นเอกอัครศิลปิน เป็นพระประมุขศิลป์ ทนบารุงศาสตร์แห่งศิลป์ทุกแขนง ตั้งแต่นาฏศิลป์ชั้นสูง จนไปถึงพื้นบ้าน ทรงสนพระราชหฤทัยด้านดนตรี ทำให้เป็นที่รู้จักกัน และยอมรับไปทั่วโลก ฯลฯ

สำหรับวารสารฉบับนี้ ขอต้อนรับสมาชิกใหม่ สุวีร์เขียว-ขาว ขอแสดงความยินดีกับคณะครู ที่สำเร็จการศึกษาระดับมหามบัณฑิต นักเรียน นักศึกษา ที่ได้รับรางวัล สร้างชื่อเสียงให้กับวิทยาลัยฯ ซึ่งติดตามได้จากวารสารฉบับนี้....

ขอขอบคุณท่านผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ ผู้บริหาร ครู อาจารย์ และขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ที่ให้การสนับสนุนข้อมูลรูปภาพประกอบ รวมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ...พบกันใหม่ฉบับหน้า

บรรณาธิการ

แนะนำบุคลากร

นายไพศาล แยมวงษ์
ตำแหน่ง อาจารย์

(ศศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
(กศ.ม.) สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

นายโชโลมอน หะยิมะ
ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

(วท.บ.) ศึกษาศาสตร์ เอกคณิตศาสตร์

แสดงความยินดีกับมหาบัณฑิต

นายอภิวิชญ์ เหล่าอัน
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

นางสาวทริกา คัดชา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นายมนัสวี กาญจนโพธิ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงความยินดีกับบุคลากรของวิทยาลัยฯ

นางสาวนุกิจ สุขสวัสดิ์
ดำรงตำแหน่ง หัวหน้าภาคศึกษาทั่วไป

นางปาริชาติ ประเสริฐศิลป์
ได้เลื่อนวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

นางสาวสุพจน์ สุภาพ
ที่ปรึกษาประธานคณะกรรมการผู้บริโภครักษาคุณภาพ สภาผู้แทนราษฎร
คณะกรรมการลูกเสืออ่างทอง ในฐานะผู้แทนสถาบันอุดมศึกษา

นายกิตติพงษ์ จันทรสมุทร
ได้รับการคัดเลือกผู้แทนสหกรณ์ออมทรัพย์ครู
จังหวัดอ่างทอง

รับรางวัลสถานศึกษาส่งเสริมโครงการคัดเลือกเยาวชนต้นแบบ
ด้านดนตรีไทย ประจำปี ๒๕๖๓

นางสาวเสาวรส ล่วงพิน เข้ารับรางวัลเยาวชนต้นแบบ
ด้านดนตรีไทย ประจำปี ๒๕๖๓

นายพรเทพ พิณพาทย์ รางวัลวัฒนคุณากร
ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อกระทรวงวัฒนธรรม

เข้ารอบ ๘ โรงเรียน ผ่านเข้าสู่รอบรองชนะเลิศ
การประกวด “การต่อต้านการทุจริต ผ่าน
ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน” ประจำปี ๒๕๖๓

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๑ การประกวดวีดิทัศน์ SMART BPI

รางวัลรองชนะเลิศการแข่งขันกลอน ระดับอุดมศึกษา
โครงการเลิศล้ำกานท์กวีศรีอยุธยา ระดับภาคกลางครั้งที่ ๒

นายภากร พวงพิกุล
เข้ารับรางวัลเหรียญฝีมือศรทอง
การประกวดบรรเลงดนตรีไทยศรทอง

วิธีการศึกษาดนตรีของไทย

สมภพ เขียวมณี

ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

เครื่องดนตรีไทยแบ่งเป็น ๔ ประเภท ได้แก่ เครื่องดีด เครื่องสี เครื่องตี และเครื่องเป่า มีพัฒนาการโดยนำเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ มาประสมวง บรรเลงร่วมกันเป็นวงดนตรีไทย ซึ่งวงดนตรีไทยปัจจุบันมีแบบแผนที่เป็นมาตรฐานอยู่ ๓ ประเภท คือ วงมโหรี วงปี่พาทย์ และวงเครื่องสายไทย

วงดนตรีไทยใช้บรรเลงในโอกาสต่าง ๆ เพื่อใช้บรรเลงในพิธีกรรมต่าง ๆ ทั้งในพระราชพิธี และการบรรเลงในพิธีกรรมของราษฎรทั่วไป เพื่อใช้บรรเลงประกอบการแสดงต่าง ๆ และการบรรเลงเพื่อการฟัง บรรเลงเพื่อความบันเทิงใจ เพื่อความเพลิดเพลิน และผ่อนคลายอารมณ์ให้เกิดสุนทรีย์

การเรียนการสอนดนตรีไทยปัจจุบัน แบ่งออกได้เป็น ๒ รูปแบบ

๑. การเรียนการสอนดนตรีในระบบ

การเรียนการสอนดนตรีในระบบ คือ การเรียนการสอนในหลักสูตรระดับการศึกษาต่าง ๆ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับดนตรีทั้งที่เกี่ยวข้องและสอนโดยตรง เช่น วิทยาลัยนาฏศิลป์ต่าง ๆ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๒. การเรียนการสอนดนตรีนอกระบบ

การเรียนการสอนดนตรีนอกระบบ คือ การเรียนดนตรีที่ไม่ใช่การเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา แต่เป็นการเรียนการสอนดนตรีในสำนักหรือบ้านครูต่าง ๆ ในอดีตดนตรีไทยได้รับความนิยมในกลุ่มขุนนาง ตามวังเจ้านายต่าง ๆ จะมีวงดนตรีไทยประจำวัง เช่น วังพญาไท วังหลวง วังหน้า วังบูรพา วังบางขุนพรหม วังบ้านหม้อ เป็นต้น ปัจจุบันคงเหลือเพียงการสอนดนตรีตามบ้านครูดนตรีไทย เช่น วงบ้านใหม่ วงบ้านครูสุพจน์ วงดุริยประณีต วงประคองศิลป์ วงบ้านเรือนงนทร์ เป็นต้น

แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนดนตรีในอนาคต

ปัจจุบันเป็นยุคแห่งดิจิทัล มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทั่วโลก ความก้าวหน้าของดิจิทัลจะมีการพัฒนาไปอีกอย่างต่อเนื่อง และรวดเร็ว ถือว่าเป็นครู อาจารย์ และนักศึกษาในปัจจุบันมีโอกาสดี มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย และโปรแกรมต่าง ๆ เพื่อใช้ในการเรียนรู้ เช่น Youtube facebook line google classroom เป็นต้นช่วยในการเรียนการสอน การเรียนรู้ดนตรีในอนาคตจะมีการเชื่อมโยงความรู้ด้านดนตรี

ของประเทศเพื่อนบ้าน และนานาชาติทั่วโลก มีการเรียนรู้ดนตรีข้ามวัฒนธรรม

จะกลายเป็นดนตรีโลก (World Music) มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันผ่านเทคโนโลยี

ฉะนั้นครูดนตรีจึงต้องรู้จักการใช้เทคโนโลยีในการคิดสร้างสรรค์งานดนตรี

สร้างนวัตกรรมดนตรีจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์และสร้างนวัตกรรมจาก Mobile

มีการสร้างงานดนตรีแนวใหม่ ๆ แนวร่วมสมัยโดยนำเครื่องดนตรีสากลเข้ามาบรรเลงร่วมกับ

ดนตรีไทย เพื่อตอบสนองการเรียนรู้ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

การจัดการเรียนการสอนในยุค ๔.๐

นางสาวนุกิจ สุขสวัสดิ์
หัวหน้าภาควิชาศึกษาทั่วไป

การเป็นครูไม่ใช่เรื่องง่าย!! ต้องตอบสนองนโยบายชาติ ชีวิตครูในยุค ๔.๐ ต้องเป็นอย่างไร ก่อนหน้ายุค ๔.๐ สมัยก่อนเป็นอย่างไร

ยุคThailand ๑.๐ ยุคเริ่มต้นวางระบบการศึกษา ทำให้ประชาชนที่มีความรู้มีจำนวนจำกัด ครูที่สอนตามโรงเรียน หรือวิทยาลัยฯต่าง ๆ นับว่าเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความรู้สูงในชุมชน การเรียนรู้ในโรงเรียนส่วนใหญ่จึงเน้นการบอกเล่า โดยครูผู้สอนจะเป็นหลัก น่าจะเป็นยุคที่คนเขียนเกิดพอดี สมัยนั้นยังไม่มีอะไร นอกจากTalk & ซอล์ก เป็นสื่อการสอนที่ดีที่สุด

ยุคThailand ๒.๐ เป็นยุคที่มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเหลือครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอน มีการจัดทำสื่อการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้น แต่ครูผู้สอนยังเป็นหลักในการถ่ายทอดความรู้อยู่

ยุคThailand ๓.๐ การพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้ทุกคนสามารถสืบค้นข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ผ่านคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์พกพาได้มากมาย ทำให้ยุคนี้เป็นของการสืบค้น การทำงาน เป็นกลุ่ม ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ครูเปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้แนะนำ มีการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เข้ามาเป็นเครื่องมือช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น แต่มีการถ่วงรอนค่อนข้างน้อย เป็นยุคเข้าสู่การเป็นครูใหม่ ๆ จับคอมพิวเตอร์ครั้งแรกเมื่อประมาณปี ๒๕๓๘ การใช้คอมพิวเตอร์ในยุคนี้ไม่ได้สะดวกสบายเหมือนในปัจจุบัน ข้อมูลผ่านระบบ Internet ไม่ต้องพูดถึงต้องใช้คำว่า “กากมาก”

ยุคThailand ๔.๐ เป็นยุคที่ต่อเนื่องจากยุคที่แล้ว เนื่องจากการที่ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีที่สูงขึ้น และเข้าถึงได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้เกิดการนำเทคโนโลยีเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้และส่งเสริมการเรียนรู้ มีการใช้สื่อและสังคมออนไลน์ที่มีวิวัฒนาการมากขึ้น สร้างมูลค่าสร้างนวัตกรรมที่ตอบสนองต่อความต้องการของตัวเอง ซึ่งบทบาทของครูในยุคนี้จะต้องเป็น “โค้ช” ที่ช่วยที่ช่วยส่งเสริมองค์ความรู้ที่ผู้เรียนเกิดการจากเรียนรู้ด้วยตัวเอง

การจัดการเรียนการสอน รุ่นนี้เป็นไง เป็นการส่งเสริมการศึกษา ๖ รูปแบบ

๑. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สองภาษา
๒. ใช้ STEM นำส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยี
๓. ส่งเสริมทักษะ EF (Executive Functions) ในการพัฒนาทักษะการดำเนินชีวิต
๔. การเรียนรู้แบบโครงการส่งเสริมกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ
๕. ใช้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอน
๖. เน้นการก้าวสู่ขั้นของกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning

ครูยุคThailand ๔.๐ ก็ต้องวิ่งตามให้ทัน ต้องเร่งมืออีกมากกับวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบ ๔.๐ ครูเป็นโค้ช โค้ชต้องเข้าใจ และเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอน ให้ทันยุค.....โค้ช...ก็ยุ่ง งง อยู่นะ

ลิลิตพระลอ : โศกนาฏกรรมแห่งความอาฆาต

นายอภิวิชญ์ เหล่าอัน

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เสียงลือเสียงเล่าอ้าง	อันใด พี่เอย
เสียงย่อมยอศไคร	ทั่วหล้า
สองเชือกที่หลับไหล	ลืมนั่น ฤาพี่
สองพี่คิดเองอ้า	อย่าได้ถามเผื่อฯ

ถ้าพูดถึงโคลงสี่สุภาพที่ได้ยินบ่อย เมื่อจะแต่งโคลงสี่สุภาพให้ถูกต้องตามกฎฉันทลักษณ์นั้น ต้องนึกถึงโคลงสี่สุภาพบทนี้ เพราะเป็นต้นแบบในการแต่งคำประพันธ์ มีการใช้เสียงเอก เสียงโท ได้อย่างตรงตำแหน่งนั้นคือเรื่อง “ลิลิตพระลอ” ซึ่งในความหมายในโคลงสี่สุภาพข้างต้น ได้กล่าวถึงพระเพื่อนพระแพง ได้ขับโคลงบทนี้ เพื่อประชดพระพี่เลี้ยง คือนางรินนางโรยว่า “พี่ไปอยู่ไหนมาที่กินไม่ได้นอนไม่หลับ เพราะความพึงพระทัยความหล่อเหลาของพระลอมีรูปโฉมที่งดงาม เก่งกาจ จนเป็นที่หมายปองของสาว ๆ ไปด้วย อยากได้มาเป็นพระสวามี” เรื่องลิลิตพระลอมีความไพเราะ ได้พรรณนาเรื่องด้วยหลากหลายอารมณ์ กวีใช้โวหาร ใช้วรรณศิลป์อย่างยอดเยี่ยม มีฉากอย่างมากมาย เป็นวรรณคดีที่ได้รับยกย่องจากวรรณคดีสโมสรให้เป็น ยอดแห่งลิลิต เมื่อพ.ศ.๒๔๕๙ ในเรื่องกล่าวถึงความรัก ความพยายาม ความโศกเศร้า และแฝงแง่คิดถึงสังขารของชีวิต

จุดจบของเรื่องลิลิตพระลอ เป็นโศกนาฏกรรมที่เกิดของของความพยายาม (พยายาม หมายถึง การผูกใจเจ็บ คิดจะแก้แค้น, การคิดปองร้าย, ในคำว่าผูกพยายาม) ของเจ้าย่าที่มีความอาฆาตเคียดแค้นต่อเมืองสรวง โดยเฉพาะท้าวแมนเมืองสรวง ทำสงครามยกทัพมาตีเมืองสรวงจนทำให้ท้าวพิชัยพิศากร พระสวามีของเจ้าย่าสวรรคต ทำให้เจ้าย่าผูกอาฆาตเมืองสรวง จนกระทั่งทราบข่าวพระลอ พระโอรสของท้าวแมนเมืองสรวง มีความรักต่อพระเพื่อนพระแพง แม้รู้ว่าพระนัดดาทั้งสองที่พระองค์รักดุจดั่งแก้วตาดวงใจมีใจรักใคร่กับพระลอก็ตาม แต่ความอาฆาตของเจ้าย่าก็มีอาจต้านทานความรักอันบริสุทธิ์ไปได้ โดยเจ้าย่าทรงขัดขวางทุกวิถีทาง ทรงอ้างรับสั่งของท้าวชัยพิชญุกรว่า ให้ทรงสั่งจับพระลอ หลังจากนั้นทหารจึงพากันจับพระลอไว้ พระลอ พระเพื่อน พระแพง นายแก้ว นายขวัญ นางริน และนางโรยก็ได้ช่วยต่อสู้จนเต็มกำลังความสามารถ จนสิ้นพระชนม์ และสิ้นชีวิตกันทั้งหมดทำให้เห็นสังขารของชีวิตว่าอยู่ในกฎของไตรลักษณ์ ดังบทประพันธ์ว่า

ใดใดในโลกล้วน	อนิจจัง
คงแต่บาปบุญยัง	เที่ยงแท้
คือเงาติดตัวตรึง	ตรึงแน่น อยู่เนา
ตามแต่บุญบาปแล้ว	ก่อเกื้อรักษาฯ

สุดท้าย...ท้าวชัยพิชญุกรเมื่อทรงทราบเรื่องราวก็ทรงมีรับสั่งให้จับเจ้าย่า และทหารทั้งหมดประหารชีวิตให้ตายตกไปตามกัน เพราะทรงพระพิโรธยิ่งนัก จากนั้นท้าวพิชัยพิชญุกรได้โปรดให้จัดพิธีพระศพอย่างยิ่งใหญ่ สมพระเกียรติ พระนางบุญเหลือพระราชมารดาของพระลอ ทรงส่งทูตมาร่วมงานพระศพแล้วทรงขอแบ่งพระอัฐิธาตุไปส่วนหนึ่ง และนับแต่นั้นมาเมืองทั้งสองก็มีสัมพันธ์ไมตรีที่ดีต่อกัน จะเห็นได้ว่าปมที่สำคัญที่ทำให้เรื่องลิลิตพระลอจบลงได้คือเจ้าย่า แต่การจบนั้นเป็นการจบแบบโศกนาฏกรรมซึ่งเกิดจากความโกรธ ความอาฆาต พยายามของเจ้าย่า และถ้าเจ้าย่า ระวังความโกรธได้ เรื่องราวคงจบลงแบบความสุขมากกว่านี้ และที่ไม่มีการสูญเสียเลย.....

เทคนิคการสอนโยนยักษ์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

นายฤทธิชัย ฝิ่งนาค
ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

การจัดการเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์ไทย (โยนยักษ์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ นั้น มีความสำคัญต่อผู้เรียนในวิชาชีพโยนเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยเป็น“ปฐมวัย”แห่งการวางรากฐาน ในการเรียนโยน หรือเรียกอีกประการว่า “ตั้งไข่” ก็ว่าได้ การจัดการเรียนการสอนผู้สอน จึงจำเป็นต้องวางแผน และออกแบบการสอนให้มีความเหมาะสม เพื่อตอบสนองต่อพัฒนาการ และวุฒิทางปัญญาของผู้เรียน

จากประสบการณ์ในการสอนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ พบว่าผู้ที่เข้ามาเรียนจะมีความแตกต่างกันในทักษะด้านต่าง ๆ อย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านทักษะในการปฏิบัติท่ารำ จึงจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้อง ดำเนินการในการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล เพื่อจัดกลุ่มผู้เรียนซึ่งโดยส่วนใหญ่พบว่าสามารถแบ่งได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ ๑. กลุ่มที่มีพื้นฐานการรำ ๒. กลุ่มที่ไม่มีพื้นฐานการรำ ทั้ง ๒ กลุ่มจึงมีความแตกต่างกัน เช่น กลุ่มที่มีพื้นฐาน การรำนั้น เมื่อเข้ามาเรียนจะสามารถปฏิบัติและจดจำท่วงท่าได้เป็นอย่างดี แต่ท่ารำที่ฝึกหัดมาบางท่วงท่าจะแก้ไข และปรับปรุงได้ยาก ส่วนกลุ่มที่ไม่มีพื้นฐานการรำนั้น เมื่อเข้ามาเรียนจะเกิดการเรียนรู้ที่ช้ากว่ากลุ่มที่มีพื้นฐาน การรำ แต่จะสามารถจดจำและปฏิบัติกระบวนท่าได้อย่างถูกต้อง การทำให้ผู้เรียนทั้ง ๒ กลุ่มสามารถเรียนรู้ไป พร้อมกันนั้นจึงเป็นสิ่งที่ผู้สอนต้องหาเทคนิคและวิธีต่าง ๆ มาใช้ในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติของผู้เรียน ให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน โดยข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคในการสอนเพื่อให้ผู้เรียน ประสบผลสำเร็จในการเรียนในรายวิชานาฏศิลป์ไทย (โยนยักษ์) ด้วยกัน ๖ วิธี คือ “รวมใจ ไปช้า แข่งท่า หาหลัก รักจำ นำสุข” ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

๑. “รวมใจ” เป็นการกระตุ้นหรือสร้าง “พลังแรกเริ่ม” ให้กับผู้เรียน เป็นจิตวิทยาที่ผู้สอนจะต้องสร้างให้ เกิดขึ้น ให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง โดยการใช้ใจของตนเป็นที่ตั้งให้เชื่อว่าทุกคนมีศักยภาพในตนเองที่ เท่าเทียมกัน และเสมอภาคกับผู้อื่น การสร้างการ“รวมใจ”นี้ จะเป็นส่วนที่ขจัดความกลัวและความอ่อนแอทาง ความคิดของผู้เรียนให้เบาบางลง และสร้าง “พลังแห่งความพร้อม” ในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดขึ้น

๒. “ไปช้า” การถ่ายทอดกระบวนท่ารำให้กับผู้เรียนนั้น ผู้สอนพึงระวังในเรื่องของความสามารถใน การรับรู้ตามช่วงวัยของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ต้องมีความ “ใจเย็น” ไม่รีบสอน หรือถ่ายทอดท่ารำโดยไร้ความละเอียดของท่ารำ ควรสอนอย่างช้า ๆ ไปทีละท่วงท่า ต้องตรวจดูให้รอบครอบว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถปฏิบัติท่ารำได้เหมือนกันแล้ว จึงต่อยอดในกระบวนท่าต่อ ๆ ไป ซึ่งการสอนในขั้นนี้ อาจต้องใช้เวลาพอสมควร

๓. “**แช่ท่า**” เป็นกระบวนการฝึกหัดโขนที่มีมาแต่โบราณ ที่ครูอาจารย์มักนิยมให้ผู้เรียน “**แช่ท่า**” หรือ “**ค้างท่า**” คำว่า “**แช่ท่า**” หมายถึง การค้างท่ารำที่ผู้สอนได้จับท่าผู้เรียนไว้อย่างถูกต้องแล้ว ครูก็มักจะจับท่าผู้เรียนคนต่อไป ผู้เรียนที่ครูได้จับท่าไว้ถูกต้องแล้วจึง “**แช่ท่า**” ไว้จนกว่าครูจะจับท่ารำผู้เรียนครบทุกคน ขั้นตอนนี้ จะเป็นการฝึกความอดทน นำมาซึ่งความถูกต้องและงดงามของท่ารำได้เป็นอย่างดี

๔. “**หาหลัก**” ในการถ่ายทอดกระบวนการทำรำนั้น ครูผู้สอนควรอธิบายการปฏิบัติท่ารำให้ผู้เรียนได้เข้าใจ หลักการของการปฏิบัติท่ารำด้วย ซึ่งจะเป็นข้ออธิบายในเชิงเหตุผลตามหลักการให้ผู้เรียนเข้าใจไปพร้อมกับการปฏิบัติท่ารำ จะเป็นการสร้างระบบความจำไปพร้อมกับความคิดเชิงเหตุผลของผู้เรียน เช่น การปฏิบัติท่า “**ขึ้น**” ที่มักจะปฏิบัติท่าไปด้านที่ถ่ายน้ำหนักไปทางเข้าข้างนั้นเสมอ กรณีย่อเหลี่ยมน้ำหนักอยู่ทางเข้าขวา ก็จะปฏิบัติท่าขึ้นไปทางขวาตามน้ำหนักที่อยู่ข้างนั้นเสมอ หรือกระบวนการท่า “**กระทบลงเหลี่ยม**” ไปทางด้านใดนั้น น้ำหนักก็จะถ่ายไปที่เข้าด้านนั้น ๆ เมื่อผู้เรียนเข้าใจหลักการแล้ว ก็จะสามารถปฏิบัติและจดจำกระบวนการท่ารำได้ดียิ่งขึ้น

๕. “**รักจำ**” การจัดการเรียนการสอนโขนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ นั้น ครูผู้สอนไม่ควรเน้นหนักไปในเรื่องของความงดงามของการปฏิบัติท่ารำเป็นหลัก แต่ควรมุ่งสร้างกระบวนการจำ ลำดับของท่ารำ และการปฏิบัติท่วงท่าให้ถูกต้อง และแม่นยำก่อน ส่วนความงดงามและลีลานั้นจะเป็นพัฒนาการในขั้นถัดไป ของผู้เรียน จะนำไปตามวัยวุฒิ และความบริบูรณ์พร้อมทางปัญญาของผู้เรียนเมื่อเติบโตขึ้น

๖. “**นำสุข**” เป็นเทคนิคเสริมที่ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศแห่งความสุขให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน ด้วยการพูดคุย สร้างความเป็นกันเอง เปิดโอกาสความบันเทิงให้กับผู้เรียนตามความเหมาะสม สอบถาม และแลกเปลี่ยนความคิดให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางความคิด ให้กำลังใจ สร้างแรงเสริม และสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนค่านิยมอันดีงาม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีใจรักที่จะเรียน และมีความสุขเมื่อได้เข้าเรียน อันจะเป็นบันไดสู่ความสำเร็จในวิชาชีพของผู้เรียนได้ในอนาคต

เทคนิคต่าง ๆ ที่ได้นำเสนอไว้นั้นเป็นส่วนหนึ่งของวิธีการสอนที่ข้าพเจ้าได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผลที่ได้สามารถพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จในรายวิชาดังกล่าวได้เป็นอย่างดี และเห็นว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ที่จะสามารถพัฒนาตลอดจนประยุกต์ใช้กับการออกแบบการจัดการเรียน การสอนของครูผู้สอน ในรายวิชาทักษะปฏิบัติต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสมในโอกาสต่อ ๆ ไป

ศิลปะเพื่อชีวิต

นางสาวศิริพร ขาดยานนท์
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

มนุษย์ทุกชีวิตที่เกิดมาต้องพึ่งพาศิลปะตั้งแต่เกิดจนถึงวันตายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะ “ศิลปะ” คือ ผลงาน ที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์เอง ทั้งทางร่างกายทางจิตใจ ทางสังคม ดังนั้นทุกคนต้องรู้และเข้าใจงานศิลปะในแขนงใดแขนงหนึ่ง เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ไปจนถึงต่อมนุษยชาติ

แม้ว่าจะมีคนให้คำนิยาม ให้ความหมายของศิลปะในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ศิลปะคือชีวิต ศิลปะคือศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ ศิลปะคือแรงบันดาลใจที่ทำให้เกิดทุกสิ่ง ศิลปะคืออารยธรรมของมนุษยชาติ ศิลปะคือความเจริญของมนุษย์ ศิลปะคือเครื่องวัดมนุษย์ให้แตกต่างจากสัตว์ ศิลปะคือผลงานของมนุษย์ ศิลปะคือความยิ่งใหญ่ของมนุษย์ ศิลปะคือสิ่งที่ตอบสนองค้นหาของมนุษย์ที่ไม่มีที่สิ้นสุด ฯลฯ ไม่ว่าศิลปะจะเป็นอะไรก็ตาม จะอยู่คู่กับการดำเนินชีวิตของมนุษย์อย่างแยกไม่ออก เพราะมนุษย์ได้สร้างผลงานศิลปะขึ้นมาเพื่อรับใช้มนุษย์ นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเรา เช่น การออกแบบเสื้อผ้า ทรงผม การแต่งหน้าวาดคิ้ว ที่อยู่อาศัย โทรศัพท์ รถยนต์ เครื่องบิน ออกแบบทุก ๆ สิ่งที่ต้องการตอบสนองร่างกายด้วยสีสันให้โดดเด่น นามองและใช้เวลาว่างสร้างเครื่องดนตรีขับกล่อมบรรเลง เช่น เล่นเสียงแบบธรรมชาติ ให้เกิดความสนุกสนาน ประกอบทำร้ายรำตามเสียงดนตรี ขับกล่อมบทเพลงในท่วงทำนอง ทำให้จิตใจได้รับความสุข เคลิบเคลิ้ม เพลิดเพลินไปด้วยผลงานศิลปะ นอกจากนี้ศิลปะยังเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ด้วยการสร้างพระพุทธรูป ด้วยการปั้นการแกะสลัก การหล่อ การพิมพ์ ออกแบบรูปเคารพ เช่น เทวรูป พระบรมรูป พระพุทธรูป สัตว์ เช่น พญานาค พญาครุฑ สัตว์ในตำนาน รูปคน รูปทรง ออกแบบศาสนสถาน วัด วัง โบสถ์ วิหาร เจดีย์ สถานที่ทำประโยชน์พระพุทธรูปศาสนา ให้เราได้สักการบูชา มีการเขียนภาพประดับตามผาผนังเป็นเรื่องราวตำนาน มีการปั้นรูปต่าง ๆ มีรูปสลักที่อยู่คู่กับเรื่องราวของมนุษย์ในยุคสมัย อย่างน่าศึกษาน่าสนใจ

แม้พวกเราชาวนาฏศิลป์ ช่างศิลป์ ก็ได้ใช้ศิลปะสร้างสถาบันที่จรรโลงสืบสานสร้างสรรค์ งานศิลปะ ในสาขาต่าง ๆ ให้โดดเด่น สง่า เป็นเอกลักษณ์ทางศิลปะและวัฒนธรรมไทย เป็นสง่าแก่ชาติ แผ่นดินสยามสร้างผลงานมายาวนานจากรุ่นต่อรุ่น เช่น งานวาด งานปั้น งานหัตถศิลป์ งานสถาปัตยกรรม โขน ละคร ระบำ รำ ฟ้อน การบรรเลงดนตรีที่ไพเราะขับขาน เฉลิมฉล่องในงานสำคัญของแผ่นดินสยามมาตลอด ทุกยุคทุกสมัยจนถึงปัจจุบัน ทั้งงานระดับพระมหากษัตริย์จนถึงงานระดับชาวบ้านทั่วไป ทั้งงานทางช่างศิลป์และงานทางนาฏศิลป์ดนตรี

เราทุกคน...ควรภาคภูมิใจที่ได้เกิดมาได้สืบสาน สร้างสรรค์ จรรโลงศิลปะที่ดีงาม และยิ่งใหญ่ ถือเป็นสมบัติที่ล้ำค่าของลูกหลานที่จะช่วยกันรักษาไว้ไม่ให้สูญหาย เอกลักษณ์ ชาวนาฏศิลป์และช่างศิลป์ล้วนเป็นผู้ที่ได้เรียนวิชาศิลปะที่ทรงคุณค่าของชาติแผ่นดิน คุณครูที่สั่งสอน คือบุคคลที่ทรงเกียรติที่สืบทอด ถ่ายทอดศิลปะอันล้ำค่าของแผ่นดินให้กับลูกหลานไทยจากรุ่นสู่รุ่น นำส่งต่อศิลปะที่ทรงคุณค่าอย่างน่าชื่นชมสมกับเป็นผู้อนุรักษ์ศิลปะของแผ่นดินไว้ช่วยลูกหลานยาวนานสืบต่อกันมา ทำให้มรดกที่มีคุณค่าเหล่านี้ยังคงอยู่คู่กับชาติไทยแผ่นดินอันยิ่งใหญ่ความเจริญทางศิลปะ วัฒนธรรมยาวนานเท่านั้นทำให้ชาติไทยไม่ได้เป็นทาสทางวัฒนธรรมกับชาติใด เราจึงต้องสำนึกถึงพระคุณของคุณครูที่ได้ถ่ายทอดศิลปะให้พวกเราได้ใช้ดำรงชีวิตใช้ศิลปะเลี้ยงชีวิตเกิดประโยชน์ต่อตนเองครอบครัว สังคมและประเทศในที่สุด จึงสมกับคำว่า “ขึ้นชื่อว่าศิลปะ แม้เช่นใดเช่นหนึ่ง ก็ยังคงประโยชน์ให้สำเร็จได้”

เกร็ดความรู้เพลงฉิ่งข้างประสานงา

นายชำนาญ แก้วสว่าง
ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

“สัมภาษณ์คุณครูพินิจ ฉายสุวรรณ (ศิลปินแห่งชาติ) ปี ๒๕๕๘” เพลงฉิ่งข้างประสานงานั้น รายละเอียดลักษณะต่าง ๆ ของเพลงอยู่ในเพลงฉิ่งพระฉันทน์เช้า ฉิ่งพระฉันทน์เพล ในท่อนที่หนึ่งถึงท่อนที่สี่ เรียกว่า “ยิกินใหญ่” แล้วก็ออกก็ท่อนออกไปเรียกว่า “ยิกินน้อย” มีเพลงฉิ่งหลายเพลงรวมอยู่ด้วยกัน เช่น ฉิ่งดวงพระธาตุ ฉิ่งตัน ฉิ่งปลายฉิ่งกลาง ฉิ่งขนาน เป็นต้น

เดิมเพลงฉิ่งข้างประสานงาเป็นเพลงชั้นเดียวมาก่อน ไม่ทราบครูท่านใดนำมาปรับปรุงมือฆ้องใหม่ บางวรรคบางตอนครูท่านมิได้บอกรายละเอียดไว้ แต่เสียงตกจะตกเสียงเดียวกัน ไม่มีบทร้อง ไม่ใช่เครื่องหนัง ใช้ฉิ่งตีประกอบอย่างเดียว มีข้างเจ็ดเชือกรวมอยู่ด้วยกัน ได้แก่ ข้างประสานงา ข้างตัน ข้างทรง ข้างสะบัดปลายวง ข้างสะบัดปลายงา ข้างพลาย และข้างพัง

ในสมัยก่อนท่านผู้รู้ได้นำเพลงข้างประสานงามาขยายเป็นเพลงเถาใช้บรรเลงตามโอกาสต่าง ๆ ซึ่งเมื่อบรรเลงจบเถาแล้วจะนำเพลงฉิ่ง บุหรงมาบรรเลงต่อท้าย ต่อมาเป็นผู้นำเพลงฉิ่งข้างประสานงามาบรรเลงแทนเพลงบุหรงเพื่อให้มีผู้บรรเลงและผู้ฟังเกิดความเบื่อหน่าย บางสำนักนำมาบรรเลงต่อท้ายเพลงเรื่องนางหงส์เป็นการโชว์กลอนระนาด ปัจจุบันพัฒนามาเป็นเพลงระบำต่าง ๆ อีกทั้งยังใช้ในการบรรจบทโชน ละคร เพื่อประกอบฉากปกริยาต่าง ๆ ของตัวแสดงอีกด้วย สำหรับลักษณะเนื้อหาของเพลงเป็นไปในแนวทางหรือลูกตกเสียงเดียวกัน แตกต่างกันตรงลักษณะมือฆ้อง ได้แก่ ประเภทเพลงฉิ่ง จะใช้มือฉายส่วน ประเภทเพลงเถา จะใช้มือฆ้องเรียงบ่ายฟังง่าย การใช้กลอนระนาดควรตีให้ชิดเนื้อฆ้องทำนองหลัก บางวรรคบางทำนองอาจต้องเสริมสร้างกลอนระนาดเข้ามาใหม่บ้าง กลอนที่ บังคับทางไว้เราต้องตียึดทำนองนั้น ๆ สมัยก่อนนิยมบรรเลงแบบ “ปิดทำนอง” เพื่อแสดงถึงภูมิปัญญาความสามารถของครูผู้ประพันธ์เพลงและผู้บรรเลง โดยนำประโยคกลอนต่าง ๆ ที่สละสลวยมีความสัมพันธ์กันเข้ามาใช้ เช่น กลอนลูกโซ่ กลอนลอดตาข่าย กลอนไต้ไม้ กลอนลับ กลอนซ่อนตะเข็บ เป็นต้น นำมาผูกกรรมกันเป็นประโยคใช้บรรเลงอิสระหรือบรรเลงคนเดียว ปัจจุบันนิยมบรรเลงแบบ “เปิดทำนอง” ใช้ในการบรรเลงหมู่ตีให้เกาะกับเนื้อฆ้องทำนองหลักและใช้กลอนระนาดง่าย ๆ

เพื่อให้เครื่องดนตรีที่บรรเลงร่วมในวงนั้นฟังง่าย บรรเลงได้ง่ายขึ้น ส่วนแนวในการบรรเลงต้องสม่ำเสมอไม่ช้าหรือเร็วจนเกินไป ตีแนวที่ยืนอยู่ได้โดยไม่รุกจังหวะ สามารถนำกลอนระนาดต่าง ๆ ของเพลงฉิ่งข้างประสานงามาใช้ฝึกทักษะของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี โดยคำนึงถึงภูมิปัญญาของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ เช่น นักเรียนในระดับประถมศึกษาควรเริ่มเรียนจากกลอนระนาดที่ง่ายไปก่อน ตีให้ชิดเนื้อฆ้อง ตัวอย่าง เช่น เพลงสาธุการ แต่ละกลุ่มทำนองจะไม่เหมือนกัน ถ้าทำนองดนตรีไม่เปิดก็ยากต่อการจำของผู้เรียน.....

มงคลสูตรคำฉันท์ วรรณคดีคำสอนเพื่อเยาวชน

นายสุริยา อินทจันทร์
อาจารย์

ถ้าจะกล่าวถึงวรรณคดีคำสอนที่นักเรียน นักศึกษาจะเลือกอ่านเพื่อศึกษาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตน เพื่อให้ชีวิตมีความเจริญรุ่งเรือง หนึ่งในนั้นจะต้องมีวรรณคดีเรื่อง “มงคลสูตรคำฉันท์” เพราะคำสอนในมงคลสูตรคำฉันท์ เป็นคำสอนในพระพุทธศาสนาที่ให้ยึดถือปฏิบัติแต่สิ่งที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับสภาพสังคมไทยที่นับถือพระพุทธศาสนา

มงคลสูตรคำฉันท์ เป็นบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ทรงแปลจากพระสูตรภาษาบาลีในพระไตรปิฎก เนื้อเรื่องกล่าวถึงสิ่งที่จะนำความเจริญรุ่งเรืองหรือสิริมงคลมาสู่ชีวิต ซึ่งเป็นมงคลสูงสุด ๓๘ ประการ

มงคลที่ ๑ - ๓๒ ว่าด้วยเรื่องทางโลกหรือความประพฤติของชาวบ้านทั่ว ๆ ไป ไปเป็นแนวทางโลกิยะ

มงคลที่ ๓๓ - ๓๘ เป็นเรื่องโลกุตระ ที่พ้นจากโลกไปแล้ว

แนวคิดสำคัญ

๑. ไม่มีผู้ใดสร้างมงคลให้แก่เราได้้นอกจากตัวเราเอง
๒. หัวข้อมงคลสูตรข้อต่าง ๆ จะเรียงลำดับเนื้อหาจากข้อที่ง่ายไปสู่ข้อที่ยาก
๓. มงคลสูตร ๓๘ ประการ มีเนื้อหาที่แบ่งออกเป็น ๒ ส่วนใหญ่ ๆ คือ เป็นข้อที่ให้ปฏิบัติตาม และข้อที่ควรละเว้นที่ไม่ควรกระทำ

มงคลสูตรคำฉันท์เป็นวรรณคดีคำสอนในรูปแบบของบทร้อยกรองที่มีลักษณะเฉพาะ คือเป็นบทประพันธ์ที่แต่งด้วยกาพย์ปนกับฉันท์ จึงเรียกว่า “คำฉันท์” ซึ่งเหมาะสำหรับการสวดท่องจำ สำหรับคุณค่าด้านวรรณศิลป์ มงคลสูตรคำฉันท์ได้ใช้ภาษาง่าย ๆ มาร้อยกรองอย่างประณีต ให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของภาษาบาลี โดยใน บทสุดท้ายของทุกบาทมีการซ้ำคำเพื่อเน้นความ

“ข้อนี้แหละมงคล อติเรกอุดมดี”

สำหรับนักเรียน นักศึกษาที่ถือเป็นเยาวชนคนรุ่นใหม่ การศึกษาหาความรู้ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ ซึ่งหนึ่งในคำสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน นักศึกษาและสามารถนำไปใช้ในการเรียนได้ นั่นก็คือ มงคลสูตรข้อที่ ๗ “เป็นพหูสูต” คือ เป็นผู้ฟังมาก เล่าเรียนมาก เป็นผู้รอบรู้ โดยมีลักษณะดังนี้ คือ

๑. **รู้สึก** คือการรู้ในสิ่งนั้น ๆ เรื่องนั้น ๆ อย่างหมดจดทุกแง่มุมอย่างมีเหตุมีผล รู้ถึงสาเหตุจนเรียกว่า **ความชำนาญ**
๒. **รู้รอบ** คือการรู้จักข้างสังเกตในสิ่งต่าง ๆ รอบตัว เช่นเหตุการณ์แวดล้อม เป็นต้น
๓. **รู้กว้าง** คือการรู้ในสิ่งใกล้เคียงกับเรื่องนั้น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน สัมพันธ์กัน เป็นต้น
๔. **รู้ไกล** คือการศึกษาถึงความเป็นไปได้ ผลในอนาคต เป็นต้น

สำหรับผู้ที่มีความตั้งใจจะเป็นปราชญ์ การเล่าเรียน ศิลปะวิทยาการในด้านต่าง ๆ และได้ยินได้ฟังเรื่องต่าง ๆ มากมาย จะช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนได้ การเป็นผู้ที่ฟังมาก เล่าเรียนมาก เป็นผู้รอบรู้ สามารถเริ่มต้นง่าย ๆ ด้วยตัวเอง

Learners should go along with Learning Autonomously

Khannittha Saelim

Autonomous learning is essential and teachers must consider it. According to Carol Griffiths, the featured presentation is Identity and Autonomy: Complexity, Context, and Change (November 28th, 2018). This presentation helps us to be aware of individual student differences, why teachers must take it seriously and consider individual differences because students have different personalities, for example: race, culture, feelings, and so on. It means that students need different learning styles and variety of perceptions.

As we know, our identity is complex; it can change depending on time and situations. Moreover, autonomy is the key to assess our identity. Building ones autonomy includes individual factors such as cooperation, personality, motivation, affect, beliefs, and strategies. You can say that a human is complex, because they have unique differences. There are many factors that teachers should consider and be aware of, when they arrange courses. For example, attitude, gender, beliefs, emotion, feeling, nationality, race, and ethnicity.

Why teacher's autonomy must go hand in hand with learner autonomy, According to Anne Burns' featured research and learner autonomy, November 28th, 2019. The critical point is not only student autonomy but also teacher autonomy. Referring to her speech, I am impressed with some of her comments. For example, about "Teachers cannot teach students to be autonomous learners if they do not know how to do it themselves". I feel this is the reason why we should be a pattern for students to follow. In the presentation, she suggested the four components for being teacher autonomy. The first is the teacher's capacity or ability; for example, teachers are willing to be autonomous in learning and trying to take action in their professional position. The second is self-direction, where teachers think critically, and make their own decision of all procedures, methods, and systems. The third is the teachers' responsibility, and it means teachers should realize and be aware of their autonomy roles themselves. Moreover, teachers try to keep their work progressing and try to be professional. The last factor helping teachers to be autonomous teachers is collaboration. Collaboration means that they are open-minded and willing to work with other people and collaborate with students.

Let's think about how to build autonomy, both teachers and students should collaborate professionally; a professional way, means that it is the teaching procedure that teachers can select and reject things that they think it is suitable and not suitable to their teaching context. The best way to develop teachers' profession and teachers' autonomy is by researching, because the research procedures provide a professional manner; therefore, they think systematically and critically. Simultaneously, doing research give teachers a choice for their selection; self-direction, where they can choose the topic, tool, material, and means of planning by themselves, so they feel willing to do it.

To be autonomous learners, teachers should understand their students. Phillip Bennett, is a featured teacher and advisor. The topic is Education for Learner Autonomy on June 28th, 2019. Phillip believed that BPNs (Basic Psychological needs) is the basic needs of all humanity. BPNs divides into three human needs. They are needs of autonomy, needs of competence, and needs of relatedness. It claims that students also need BPNs to enrich their intrinsic motivations. On the opposite, students who lack BPNs can cause demotivation in learning. Additionally, schools are places where students develop internalization, which involves integrating the attitude, values, standards, and opinions of other people to create their own identity. Phillip also suggested that the best way to increasing BPNs was for school-provided students, more autonomy, that means less control because seriously controlled situation damages student autonomy. More importantly, teachers and parents help students transform extrinsic motivation into intrinsic motivation to develop learning, internalization, and well-being essential for young learning and young growing. The suggested solution to support student social development and autonomous learning are less control classroom, and without comparing grade. The best way is for teachers to point at students' task achievement, whether a big or small task.

The solution for giving tasks can be to providing tasks that all student levels can achieve, then students feel competence and feel belonging in the group. I will end with the quote that I am impressed by Philip's presentation "Controlling learning climates thwart meaningful and deep learning...Autonomy-supportive...result in flourishing teachers and turn to flourish learners...". Therefore, teachers are the vital key for building autonomous learners, and teachers should develop themselves first; teachers chose to develop themselves in a professional way, such as researching. Finding out the best way it is suitable for students' context, and teachers give themselves a choice for selecting what they want, because the option increases teachers' autonomy and willingness to teach.

Being autonomous is not only the teacher's autonomy but also students' autonomy. Teachers should also provide students with the freedom to select what they want to learn, whether there are more or fewer choices. All the selection and tasks that teachers prepare and provide should various and suitable for all students' competence, and teachers should arrange pathways for students. This means that students and teachers help evaluate learning progression, and students feel involved and achieved without comparing with others.

Many questions occur from the teacher's questions; how I can apply all knowledge from autonomous learning theory into practice, the most important is to know the student's abilities, provide various tasks and find out how to improve the students. The crucial thing is understanding the student and school contexts; each context has a different identity, needs, and purpose.

How to teach students by using concept of autonomy, focusing on student improvement increase motivation by considering individual needs and individual differences. Providing tasks step by step from more accessible to the more laborious task depends on students' level. This calls scaffolding strategy or $i+1$; i mean their present knowledge, and $+1$ means subject, adding more ability. Let figure out; teachers add a subject again and again. For example, learners learn to write a sentence from a single sentence finish at the combined sentence. While students are writing, I will give them a grammar checklist paper to check themselves and help their friends check why I let them check first, because I want to promote their autonomy. Learners will not necessarily wait for teachers' help. In contrast, giving much help to destroy autonomy, learners might not take it seriously and wait for an answer.

However, if they need help, I will give them some clue without an explanation. In the next step, after learners sent their assignments, I will check and write down a weak point and strongpoint on individual paper to see improvement and increase students' confidence. If they have done the same mistakes, I explained again in the whole class. Teachers' focus on student improvement can lead to motivation. Instead of focusing on points and grades, it causes students are low confidence and students do not belong to the group. It is better to focus on task achievement; thus, they will have confidence and feel a part of a group. For example, I appreciated them when learners have improved even though it is a little or a lot and cheer up using verbal persuasion. When they feel that they get excited and see their improvement, they want to learn more and take action, leading to intrinsic motivation.

Research is the most important for teachers; it can help the teacher solve and find the appropriate teacher context solution. Action research, I find out that research helps me when I want to fix students problem because after I plan and use my strategy, some strategy is appropriate for my students, and some might not.

All elements are combined and cannot be separated. Teachers should keep balance and careful when you provide much autonomy to students; they might relax too much, making lessons worthless. Teacher justification is the best way to give appropriate independence; therefore, freedom depending on the user, without any control, can be useless.

ประมวลาภาพกิจกรรม

๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ นำเสนอผลงานสร้างสรรค์ ชุด "ร้ายเริงเชิงกระบี่" ณ เวทีโรงละครวังหน้า

๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ รับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒

๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ รับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับการอาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒

๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ ร่วมดำเนินการบันทึกเทปถวายพระพร สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๓ ณ สถานีโทรทัศน์ Thai PBS กรุงเทพมหานคร

๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ จัดกิจกรรมถวายพระพร วันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จัดโครงการนาฏศิลป์อังกษทองเต็มเต็มมารยาทไทย

๑๗-๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๓ วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง จัดโครงการบริการวิชาการ "โครงการคุณธรรมจริยธรรมนำจิตอาสา และกิจกรรมแนะแนวการศึกษา" ณ โรงเรียนวัดตาลเจ็ดช่อ

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ กิจกรรมการประกวดแข่งขันและอบรม โครงการ วนศ.อท. ร่วมใจหยุดเอ็ดส์

๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง ร่วมกับ สำนักศิลปกรรม จัดงานโครงการปาฐกถาราชบัณฑิตสังฤจร : สำนักศิลปกรรม ในการจัดการประชุมวิชาการเรื่อง "ละครชาตรี : ภาษาและวัฒนธรรมไทยในอนาคต"

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จัดกิจกรรมพิธีเปิดโครงการวันภาษาไทยแห่งชาติ ปีการศึกษา ๒๕๖๓

๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ จัดกิจกรรมอบรมโครงการพัฒนาศักยภาพผู้สอนในยุคไทยแลนด์ ๔.๐ และการบริหารจัดการองค์กรด้วยแผนกลยุทธ์ กิจกรรมที่ ๕

๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ร่วมต้อนรับท่านพงษ์พันธ์ วิเชียรสมุทร รองผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง ในโอกาสเดินทางมามอบใบประกาศนียบัตรให้กับผู้ปฏิบัติราชการการดำเนินงานเสด็จประพาสต้นล้นเกล้า รัชกาลที่ ๕ และเยี่ยมชมการจัดการเรียนการสอน

๙ กันยายน ๒๕๖๓ จัดพิธีสวดมนต์เย็นเนื่องในงานไหว้ครู ประจำปี ๒๕๖๓ โดยมีครูลํายอง โสวัตร เป็นประธานในพิธี

๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ พิธีบวงสรวงสิ่งศักดิ์ในวิทยาลัยนาฏศิลปอํางทอง เนื่องในงานไหว้ครู ประจำปี ๒๕๖๓

๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ จัดพิธีสวดมนต์เช้าและถวายภัตตาหารเช้า เนื่องในงานไหว้ครู ประจำปี ๒๕๖๓

๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ เวลา ๐๙.๐๐ น. นายเรวัต ประสงค์ ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง ประธานในการมอบทุนการศึกษา และประธานในการมอบทุนการศึกษาแก่ นักเรียน นักศึกษา เนื่องในงานไหว้ครู ประจำปี ๒๕๖๓

๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ พิธีไหว้ครูนาฏศิลป์ไทย ประจำปี ๒๕๖๓ นายเรวัต ประสงค์ ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง ประธานในพิธี และครูสมบัติ แก้วสุจริต เป็นประธานผู้ประกอบพิธีไหว้ครูนาฏศิลป์ไทย

๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ พิธีไหว้ครูดนตรีไทย ประจำปี ๒๕๖๓ ครูวรเทพ บุญจำเริญ ประธานในพิธี และครูลำยอง โสวัตร เป็นประธานผู้ประกอบพิธีไหว้ครูดนตรีไทย

๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ เวลา ๑๗.๐๐ น. จัดพิธีการบรรเลงถวายมือ เนื่องในงานพิธีไหว้ครูดุริยางคศิลป์ ประจำปี ๒๕๖๓

๑๕ - ๑๗ กันยายน ๒๕๖๓ ร่วมโครงการปลูกจิตสำนึกรักสามัคคี เสริมสร้างความปรองดองสมานฉันท์ ประจำปี ๒๕๖๓ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ๓ ร่วม เพื่อ ๓ สร้าง นายพงษ์พันธ์ วิเชียรสมุทร รองผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง ประธานเปิดการอบรม

๒๓ กันยายน ๒๕๖๓ โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนคํานาฏศิลป์และดุริยางคศิลป์

๒๔-๒๕ กันยายน ๒๕๖๓ จัดโครงการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนผ่านแหล่งการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ฟังบรรยายจากวิทยากร ดร.สมบุญ บุญญาวณิชย์ ห้องประชุมแหว่พชันี
และภาคบ่ายศึกษาเรียนรู้การปั้นตุ๊กตาชาววัง ณ ศูนย์การเรียนรู้ตุ๊กตาชาววัง บ้านบางเสด็จ

๒๓-๒๔ กันยายน ๒๕๖๓ จัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ “ค่ายนาฏดุริยางคศิลป์เพื่อพัฒนาเยาวชน” ณ โรงเรียนวัดสี่บัวทอง

๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ งานเกษียณอายุราชการ "เกษียณสมศักดิ์ศรี อัญมณีนางอุทิศอ่างทอง" ประกอบด้วย ครูวรเทพ ครูอรณาตย์ บุญจำเริญ และครูอดิชาติ พันธุ์ดี กิจกรรมไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ พิธีสงฆ์ พิธีมูทิตาจิต และกิจกรรมสังสรรค์อำลา

๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง ร่วมงานรัฐพิธีวันที่ระลึกพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ กิจกรรมการบรรยายเรื่องสถาบันพระมหากษัตริย์กับประเทศไทย จังหวัดอ่างทอง โดยจิตอาสาพระราชทาน ๙๐๔

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ จัดกิจกรรมทำบุญตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง และร่วมพิธีถวายบังคม เนื่องในวันคล้ายวันสวรรคต พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๓ วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง ร่วมกิจกรรมตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง พิธีวางพวงมาลา และพิธีจุดเทียน เพื่อน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ เนื่องในวันคล้ายวันสวรรคต พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ณ สนามศาลากลางจังหวัดอ่างทอง

๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ กิจกรรมแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ณ บริเวณหน้าเสาธง และเวทีหน้าลานพระพิฆเนศ

๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๓ กิจกรรมการนำเสนอผลงาน และการประกวดโครงการสร้างจิตสำนึกให้มีความซื่อสัตย์สุจริตด้วยมิติทางวัฒนธรรม และโครงการค่ายนาฏดุริยางค์ศิลป์

๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ร่วมกิจกรรมน้อมรำลึกในโอกาสครบ ๑๒๐ ปี วันคล้ายวันพระราชสมภพ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๓ วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ร่วมวางพวงมาลาเนื่องในวันปิยมหาราช เพื่อน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง นำคณะผู้บริหาร เข้าคารวะ และแสดงความยินดีกับ ท่านชจรเกียรติ รักพานิชฌณี ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองท่านใหม่

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ จัดกิจกรรมจิตอาสาถวายพระราชกุศล เนื่องในวันคล้ายวันสวรรคต พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๓ การเสนอผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ่นที่ ๑ ณ อาคารนาฏดุริยางค์ศิลป์

พิธีไหว้ครูนาฏศิลป์ไทย๖๓

พิธีไหว้ครู ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓

๙-๑๐ กันยายน ๒๕๖๓

มุ่งมั่นพัฒนา ก้าวหน้าวิชาการ สืบสานงานศิลป์

วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

Website : <http://cdaatbpi.ac.th>

Facebook : วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

E-mail : Angthong1808@gmail.com

โทรศัพท์ : ๐๓๕-๖๑๑๕๔๘

โทรสาร : ๐๓๕-๖๑๑๘๐๐